

Troška jazzu - Lokálka

- D G
*: Zazpívej, Véno, everybody, Véno,
D A7 D
tvůj hlas, ten vrátí éru jazzovou!
- D A7
1. Jako dítě pětileté prožíval jsem bezstarostné časy,
D
měl jsem vizáž andělíčka a na lebce kučeravé vlasy,
D7 G
léta ale přibývala a z mé krásy dačo zmizelo,
D A7 D
dnes po celé délce hlavy už si můžu tukat na čelo.
2. Kdepak jsou ty krásné časy, kdy mně v partě říkali 'Máňa',
odvál je stříbrný vítr, jak to kdysi sepsal Šrámek Fráňa,
život se mnou míchal karty a já s ním hrál 'hop anebo trop',
'hop' většinou nevyšlo, a zvláště jednou na betoně flop.
- D G
R: A proto naber dech, Véno, usměj se, Véno,
D A7
lebku přestaň máčet vodou březovou,
D G
zazpívej, Véno, everybody, Véno,
D A7 D
tvůj hlas, ten vrátí éru jazzovou!
- Rec: Jo, jazz - to je moje krédo! Všimněte si, prosím, mé
doprovodné jazzové kapely - teď právě bravurně mění D-dur za
A7, a ty synkopy jim může závidět i sám Charlie Valdauf!
3. Jednou budu populární, a to moji samolibost těší,
snad mě jenom trochu mrzí, že nebudu první Věna s pleší,
porostu na poli slávy, všichni budou takhle maličký,
pak Lokálka může místo muziky hrát v parku kuličky.
- D
R: + zazpívej, Véno ... Jazz!